

ΟΙ ΘΑΛΑΣΣΕΣ ΑΔΕΙΑΖΟΥΝ, ΟΙ ΕΛΕΓΧΟΙ ΑΠΟΥΣΙΑΖΟΥΝ (του Γιάννη Ελαφρού)

Λιγότερα και μικρότερα είναι τα ψάρια που αλιεύονται από τις ελληνικές θάλασσες, αλλά κι ευρύτερα από τη Μεσόγειο. Σύμφωνα με ευρωπαϊκά στοιχεία το 96% των πληθυσμών βαθύβιων ψαριών υπεραλιεύεται, ενώ για τα πελαγικά είδη, όπως η σαρδέλα και ο γαύρος, το ποσοστό αυτό είναι τουλάχιστον 71%. Το πρόβλημα της υπεραλίευσης παραμένει έντονο και δυστυχώς η ελληνική Πολιτεία διαχρονικά ασκείται στις... παρεκκλίσεις. «Ενώ αντιμετωπίζουμε την απειλή της μείωσης των ιχθυοαποθεμάτων, οι ελληνικές κυβερνήσεις αναζητούν τις παρεκκλίσεις, δηλαδή τα παράθυρα των ευρωπαϊκών κανονισμών, έτσι ώστε να συνεχιστούν επιβλαβείς δραστηριότητες στην αλιεία» λέει στην «Κ» η κ. Αναστασία Μήλιου, Διευθύντρια Έρευνας του Ινστιτούτου θαλάσσιας Προστασίας «Αρχιπέλαγος».

Μία απ' αυτές, σύμφωνα με το Ινστιτούτο, είναι η «ψηφοθηρική, δήθεν πειραματική, αλιεία με βιντζότρατα, που γίνεται με αντιεπιστημονικό τρόπο, καταστρέφοντας τόσο το μέλλον του ίδιου του εργαλείου, αλλά και καταστρατηγώντας για μία ακόμα φορά τους ευρωπαϊκούς κανονισμούς». Από την άλλη, η έλλειψη ουσιαστικών ελέγχων για την αντιμετώπιση της παράνομης αλιείας αφήνει ανοικτό τον δρόμο για παράνομες πρακτικές. Μία απ' αυτές σκοπεύει στην εξουδετέρωση του συστήματος δορυφορικής παρακολούθησης αλιευτικών δραστηριοτήτων, με το οποίο είναι εφοδιασμένα τα σκάφη μέσης αλιείας. «Μια βόλτα να κάνει

οποιοσδήποτε σε σχετικά καταστήματα στον Πειραιά θα βρει να πωλείται σε ευρεία κλίμακα σχετικό λογισμικό το οποίο αποπροσανατολίζει το μηχανάκι δορυφορικής παρακολούθησης. Κι ενώ το σκάφος ψαρεύει, για παράδειγμα στους Φούρνους, το δείχνει στη Σάμο. Βεβαίως, το συγκεκριμένο λογισμικό δεν βρίσκεται στη βιτρίνα (προφανώς γιατί είναι παράνομο), αλλά εάν το αναζητήσει κανείς θα το βρει» λέει στην «Κ» η κ. Μήλιου.

Το αποτέλεσμα είναι να αποτυπώνεται πια και στις ελληνικές θάλασσες δραματική, κάθετη ή σημαντική μείωση σε σειρά ειδών. «Εκτιμάται πως πάνω από το 80% των παγκόσμιων αποθεμάτων του ερυθρού τόνου έχουν ήδη υπεραλιευθεί, ενώ και στις ελληνικές θάλασσες παρατηρείται μία κάθετη μείωση. Τα μικρά αλιευτικά δεν επιχειρούν πια να ψαρέψουν τόνους. Οι τελευταίοι τόνοι του αποθέματος ψαρεύονται από τα μεγάλα αλιευτικά σκάφη» μας λέει η κ. Μήλιου. «Δραματική μείωση στις ελληνικές θάλασσες παρουσιάζει το απόθεμα του ξιφία, καθώς δεν υπεραλιεύθηκαν μόνο οι μεγάλοι (αναπαραγωγικά ώριμοι) ξιφίες, αλλά υπήρξε και υπάρχει υπεραλίευση και των νεαρών ψαριών, με αποτέλεσμα το απόθεμα να αντιμετωπίζει τον κίνδυνο της κατάρρευσης. Αντίστοιχα, δραματική μείωση του αποθέματος λόγω υπεραλίευσης έχουμε και στον αστακό. Στην περίπτωση του αστακού συντελέστηκε παράλληλα και τεράστια καταστροφή των οικοτόπων στους οποίους ζει και αναπαράγεται. Είναι λοιπόν αμφίβολο το εάν και κατά πόσο θα μπορέσει να ανακάμψει» λέει η ερευνήτρια του «Αρχιπελάγους». Κάθετη μείωση των αποθεμάτων στις ελληνικές θάλασσες παρουσιάζεται λόγω υπεραλίευσης για το οστρακοειδές κωλοχτύπα, καθώς και για τα ροφοειδή, τα οποία «αποτελούν στόχο για ερασιτέχνες αλιείς που τα ψαρεύουν παράνομα για εμπορικούς σκοπούς». Σημαντική μείωση παρουσιάζεται στο φαγκρί.

Συνολικά, όπως σημειώνει η κ. Μήλιου «σε πάρα πολλά άλλα εμπορικά είδη καταγράφεται σημαντική μείωση τόσο λόγω υπεραλίευσης και παράνομης αλιείας, όσο και λόγω της αλληλοεξάρτησης των ειδών στη θαλάσσια τροφική αλυσίδα. Όταν

δηλαδή το απόθεμα ενός ψαριού συρρικνώνεται, οι επιπτώσεις δεν αφορούν μόνο το συγκεκριμένο απόθεμα, αλλά και πολλά άλλα είδη τα οποία εξαρτώνται ή σχετίζονται άμεσα ή έμμεσα από αυτό».

«Τόσο οι προηγούμενες κυβερνήσεις, αλλά και για μεγάλη μας απογοήτευση και η παρούσα, ασχολούνται περισσότερο με την εφαρμογή των παρεκκλίσεων στις διάφορες ευρωπαϊκές οδηγίες και κανονισμούς, παρά με την εφαρμογή των κανονισμών. Επί χρόνια, οι αρμόδιες αρχές συμβάλλουν τα μέγιστα στο άδειασμα των θαλασσών μας» καταγγέλλει το «Αρχιπέλαγος». Οι πρακτικές παράνομης και καταστροφικής αλιείας στις ελληνικές θάλασσες είναι πολυάριθμες: από την αλιεία με δυναμίτη, έως τις πρακτικές παράνομης αλιείας με μηχανότρατες εκτός αλιευτικών πεδίων. «Η συνέχισή τους επί δεκαετίες με ολοένα και πιο αποτελεσματικά εργαλεία, εξαντλεί τα αποθέματα των θαλασσών μας, με δραματικές περιβαλλοντικές και κοινωνικό-οικονομικές επιπτώσεις» τονίζει το «Αρχιπέλαγος». Το Ινστιτούτο δραστηριοποιείται για να δοθεί ένα τέλος στην καταλήστευση των θαλασσών, με την άσκηση πίεσης στις αρμόδιες ευρωπαϊκές και εθνικές αρχές και με τη συλλογή στοιχείων για τα περιστατικά παράνομης αλιείας από το «Αλιευτικό Παρατηρητήριο του Αρχιπελάγους», ένα πανελλαδικό δίκτυο πολιτών που απαρτίζεται από ψαράδες και άλλους ενεργούς πολίτες.

Πηγή: Καθημερινή, kathimerini.gr

Από: Αρχιπέλαγος, archipelago.gr